

*Slavulj pōje šir planjave,
Ko preblaga roža dije
De se z pētja in dišave
Slast združena v dušo lije.*

*Radostna je rože slava
In slavulja pesem mila,
Sej oboje je narava
Le v edin namèn ostvarila:*

*De iz nju vesēlje zvira,
De okus'jo pers človeške
Žē srēd svetniga nemira
Kaj od radosti nebēške.*

*In der Anschlägt Philomele,
Wenn die holde Rose blüht,
Daß Gesang und Duft die Seele
Mit vereinter Lust durchzieht.*

*Wonnig ist die holde Rose
Mit der süßen Liederschär,
Da Natur zu gleichem Loose
Duft und Nachtigall gebar.*

*Daß aus ihnen Frende fließe
In das trübe Menschenherz,
Daß zum Theil es schon genieße
Himmelslust im Erdenschmerz.*

Rodoljub Ledinski

Tu se je prvič podpisal z značilnim psevdonomim Rodoljub Ledinski; po njem so si ga prikrojili kasneje še drugi naši prerodni delavci (n. pr. Rodoljub Podratitovski = Jože Levičnik iz Železnikov; Rodoljub Vrsenski = Simon Gregorčič v Slovenskem Glasniku idr.).

Kot navdušen Ilirec uporablja gajico, a v jeziku mu je vzor Prešern.

Dne 6. avgusta 1842 je bil 25-letni Anton Žakelj posvečen v duhovnika in mati Ana je doživela po nazorih kmečkega človeka največjo srečo v življenju: videla je sina novomašnika pred oltarjem. A Žaklju samemu je to pomenilo ločitev od tovarišev, s katerimi je delal v Ilirskem društvu, ločitev od kulturnega središča, knjižnic itd., ker so ga cerkveni predstojniki še isto leto poslali na prvo službeno mesto v Gradec pri Podzemlju v Beli krajini. Tu je bil na gradu barona Gušiča beneficijant in domači učitelj baronovih otrok. Obili posli in ločitev od ljubljanskega društva so mu ohlajali ilirski zanos. Poslej pri njem ne zasledimo več zvez z ilirizmom, čeprav je gotovo tudi še po odhodu iz Ljubljane ostal formalno član Ilirskega društva (kakor so ostali n. pr. Pintar, Krašna itd. — a bolj aktivni). Njegovo vlogo v ljubljanskem društvu in korespondenco z Vrazom je prevzela mlajša moč — spet bivši karlovški dijak in škofjeloški rojak Luka Jeran, ki je bil že kot licejski dijak član tega društva. Ko je jeseni 1842 vstopil v bogoslovje, je takoj postal vodilna oseba v Ilirskem društvu.

V začetku leta 1843 je dobilo Gajevo gibanje udarec z najvišjega mesta: cesar je prepovedal ilirizem v političnem smislu. Na Slovenskem se je z nastopom Kmetijskih in rokodelskih novic (maja 1843) ilirizem umikal bolj in bolj v ozadje, čeprav so se njegovi posamezni glasniki in zagovorniki še dolgo pojavljali v različnih koncepcijah.

S slovstvenim delom pa se je Žakelj še naprej vneto ukvarjal. Tedaj si je prizadeval — verjetno vzpodbujen po uspehu in vplivu Ciglerjeve